

- 2) Czy treść tych przepisów dyrektywy dotyczących powyższego korzystania z utworu jest bezwarunkowa i wystarczająco precyzyjna, aby organizacje zajmujące się zbiorowym zarządzaniem prawami autorskimi mogły powoływać się na nie przed sądami krajowymi w sporze pomiędzy osobami fizycznymi, w przypadku gdy państwo nie dokonało właściwej transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego?
- 3) Czy art. 56 i nast. oraz art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (lub, w odpowiednim przypadku, art. 16 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym⁽²⁾) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu przepisów prawa krajowego, które zastrzegają wykonywanie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi na terytorium państwa tylko jednej (monopolistycznej) organizacji zajmującej się zbiorowym zarządzaniem prawami autorskimi, a tym samym nie zezwalają usługobiorcom na swobodny wybór organizacji zajmującej się zbiorowym zarządzaniem z innego państwa Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 376, s. 36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per l'Abruzzo (Włochy) w dniu 25 lipca 2012 r. — Consiglio Nazionale degli Ingegneri przeciwko Comune di Castelvechio Subequo, Comune di Barisciano

(Sprawa C-352/12)

(2012/C 295/39)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per l'Abruzzo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Consiglio Nazionale degli Ingegneri

Strona pozwana: Comune di Castelvechio Subequo, Comune di Barisciano

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy prawa krajowego, które zezwalają na zawieranie pomiędzy dwoma instytucjami zamawiającymi pisemnych umów dotyczących wsparcia dla gmin w zakresie badania, analizy i projektu odbudowy centrów historycznych gmin Barisciano i Castelvechio Subequo, określonego szczegółowo w warunkach technicznych załączonych do umowy i zgodnie z przepisami krajowymi i regionalnymi obowiązującymi w tym sektorze, za wynagrodzeniem, które nie stanowi w oczywisty sposób zapłaty, jeżeli podmiot

publiczny wykonujący zamówienie może działać w charakterze podmiotu gospodarczego, są sprzeczne z dyrektywą 2004/18/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, a w szczególności z jej art. 1 ust. 2 lit. a) i d), art. 2, art. 28 i załącznikiem [II], kategorie nr 8 i 12;

- 2) Czy przepisy prawa krajowego, które zezwalają na zawieranie pomiędzy dwoma instytucjami zamawiającymi pisemnych umów dotyczących wsparcia dla gmin w zakresie badania, analizy i projektu odbudowy centrów historycznych gmin Barisciano i Castelvechio Subequo, określonego szczegółowo w warunkach technicznych załączonych do umowy oraz zgodnie z przepisami krajowymi i regionalnymi obowiązującymi w tym sektorze, za wynagrodzeniem, które nie stanowi w oczywisty sposób zapłaty, jeżeli bezpośrednio powierzenie zamówienia jest wyraźnie uzasadnione w świetle pierwotnych i wtórnych przepisów regulujących następstwa stanu nadzwyczajnego i uwzględniając określony szczególny interes publiczny, są sprzeczne w szczególności z dyrektywą 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, a w szczególności z jej art. 1 ust. 2 lit. a) i d), art. 2, art. 28 i załącznikiem [II], kategorie nr 8 i 12.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

Odwołanie wniesione w dniu 25 lipca 2012 r. przez Asa Sp. z o.o. od wyroku Sądu (trzeciej izby) z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie T-110/11, Asa przeciwko OHMI — Merck (FEMIFERAL)

(Sprawa C-354/12 P)

(2012/C 295/40)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Asa Sp. z o.o. (Przedstawiciel: M. Chimiak, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszące odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie T-110/11;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Unii Europejskiej;
- obciążenie Urzędu kosztami postępowania przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zarzuca Sądowi Unii Europejskiej naruszenie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Wersja ujednolicona) ⁽¹⁾ poprzez nieuwzględnienie kryteriów prawnych mających istotne znaczenie dla zastosowania tego przepisu, a także popełnienie oczywistych błędów w ocenie tych kryteriów w okolicznościach niniejszej sprawy.

I tak, Skarżąca zarzuca Sądowi, iż nie zastosował w sposób właściwy wykładni odnoszącej się do kryterium przeciętnego odbiorcy, z którym mamy do czynienia w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy. Skarżąca zarzuca także Sądowi, iż dokonał błędnej oceny samoistnego charakteru odróżniającego wcześniejszych oznaczeń FEMINATAL, choć Skarżąca podniosła w złożonej do Sądu skardze, że Izba Odwoławcza OHIM nie zbadała w sposób rzetelny i wyczerpujący tej kwestii. Skarżąca jest również zdania, że Sąd dokonał błędnej oceny wizualnego oraz conceptualnego podobieństwa znaków. Wreszcie, Skarżąca zarzuca Sądowi błędną ocenę prawdopodobieństwa wprowadzenia przeciętnych odbiorców w błąd.

Ponadto, skarżąca zarzuca Sądowi Unii Europejskiej naruszenie art. 9 Traktatu o Unii Europejskiej poprzez zastosowanie innych kryteriów prawnych w analogicznych sprawach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 26 lipca 2012 r. — Nintendo Co., Ltd i in. przeciwko PC Box Srl i 9Net Srl

(Sprawa C-355/12)

(2012/C 295/41)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nintendo Co., Ltd, Nintendo of America Inc., Nintendo of Europe GmbH

Strona pozwana: PC Box Srl, 9Net Srl

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 6 dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾ w związku z motywem 48 tej dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że ochrona technologicznych środków zabezpieczających związanych z utworami lub przedmiotami objętymi ochroną prawa autorskiego może rozciągać się również na system produkowany i sprzedawany przez to samo przedsiębiorstwo, w ramach którego na sprzęcie (hardware) zostało zainstalowane urządzenie mające rozpoznawać na odrębnym nośniku zawierającym podlegający ochronie

utwór (grę wideo produkowaną przez to samo przedsiębiorstwo, jak też przez podmioty trzecie, będące właścicielami podlegających ochronie utworów) kod dostępu, w braku którego rzeczony utwór nie może być odtwarzany i używany w ramach tego systemu, co oznacza, że wskazane urządzenie stanowi część systemu, który nie zapewnia interoperacyjności z komplementarnymi urządzeniami i produktami, które nie pochodzą od przedsiębiorstwa produkującego sam system

2) Czy wykładni art. 6 dyrektywy 2001/29/WE w związku z motywem 48 tej dyrektywy — w razie konieczności dokonania oceny, czy wykorzystanie produktu lub części, których celem jest obejście technologicznego środka zabezpieczającego przeważa bądź nie względem innych celów i wykorzystania, które są istotne z handlowego punktu widzenia — można dokonywać w ten sposób, że sąd krajowy powinien odwołać się do kryteriów oceny obejmujących przede wszystkim szczególne przeznaczenie przypisane przez właściciela praw do produktu, w którym została umieszczona treść objęta ochroną czy też raczej lub w ramach uzupełnienia sąd ten powinien odwołać się do kryteriów ilościowych związanych z zakresem porównywanego wykorzystania lub kryteriów jakościowych, to jest odnoszących się do charakteru i znaczenia takiego wykorzystania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, s. 10

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli (Włochy) w dniu 31 lipca 2012 r. — Carratù przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C-361/12)

(2012/C 295/42)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carmela Carratù

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepis prawa wewnętrznego, który w zastosowaniu dyrektywy 1999/70/WE ⁽¹⁾ przewiduje dla przypadku niezgodnego z prawem zawieszenia wykonania umowy o pracę zawierającej nieważną klauzulę określającą termin jej trwania odmienne i zdecydowanie mniej daleko idące konsekwencje ekonomiczne niż w przypadku niezgodnego z prawem zawieszenia wykonania umowy o pracę ogólnego prawa cywilnego zawierającej nieważną klauzulę określającą termin jej trwania jest sprzeczny z zasadą równoważności?